

بهترین حضور در عهدی که ما با ماه رمضان در خود می‌توانیم نگه داریم.

شماره پرسش: ۳۰۹۴۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۰/۲/۲۲ ۰۱:۲۴:۴۹

متن پرسش

سلام به استاد گرامی: طاعات و عباداتتون قبول حق باشه. ماه رمضان آرام‌آرام در حال برچیدن دامان مبارک خود است و بنا است ما را تنها بگذارد تا معلوم شود ما چه کاره‌ایم! جناب استاد: حال از این به بعد ما می‌مانیم و خودمان. چگونه با بهره‌ای که نمی‌دانیم از آن ماه مبارک برده‌ایم یا نه، زندگی را ادامه دهیم؟ چه کار کنیم؟ چه بخواهیم و چه بشویم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همیشه قصه زندگی به همین شکل بوده و هست که حضرت محبوب رُخ می‌نمایند و سپس آن را برمی‌گیرد. و لذا خداوند در خطاب به ما می‌فرماید: «لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ» تا ببینیم شما چه خواهید کرد. آری! راهی گشوده است که به «خود» آییم و در این بیکرانه زندگی به همان شکل که خداوند با رحمت خود به سوی ما آمد و آغوش خود را برای ما گشود تا مزه رحمت بیکرانه او را بچشیم، باید در ادامه ماه رمضان این ما باشیم و آغوش گشوده محبت و ایثار به سوی خلق. و این، بهترین حضور در عهدی است که ما با ماه رمضان در خود می‌توانیم نگه داریم. محبت و ایثار و خوش‌بینی و خوش‌خُلقی، یعنی رضائی‌ماندن. موفق باشید